

יִדְעִין בְּמַלְיָן דְּהָהוּא עֲלָמָא, לָא יְכַלִּין לְמַנְדַּע בְּרִיזִין
אֵלִיָּן הַשֵּׁיב הַשְּׁלִיחַ לְרַשְׁבִּי אוֹי חֲסִיד קָדוּשׁ כְּמָה סוּדוֹת גְּנוּזִים וְנַעֲלָמִים יֵשׁ בַּדְּבָרִים אֱלוֹ

כִּי אֲפִילוֹ שֶׁהַחֲבָרִים יוֹדְעִים בְּכִמָּה סוּדוֹת שֶׁל אוֹתוֹ עוֹלָם עֲלִיּוֹן, בְּכֹל זֹאת סוּדוֹת אֱלוֹ הֵם לֹא

יְכוּלִים לְדַעַת.

לֹא נָח לִשְׁטֵן לְרֵאוֹת שְׁכָל מַעֲשֵׂי יַדְיוֹ מִתְּבַטְלִים וְלִכְּנֵן מַקְטָרְגַּנְגַּם בַּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן

אָמַר לִיָּהּ, כִּיּוֹן דְּבַר נֶשׁ בְּהָהוּא עֲלָמָא, מַה תּוֹעֲלֵתָא
אֵית לְהָהוּא שְׁטָן לְאַסְטָאָה לִיָּהּ, וְלֹא דִי לִיָּהּ

דְּאַפִּיק נְשָׁמְתִיהּ מִיָּהּ, וְקָטִיל לִיָּהּ וְהַפְצִיר רַשְׁבִּי בַשְּׁלִיחַ שִׁבְאָר לֹו

אֵת שְׁאַלְתּוֹ שֶׁהוּא שֶׁאֵל שְׁמַכִּיּוֹן שֶׁהָאָדָם נִמְצָא בְּאוֹתוֹ עוֹלָם עֲלִיּוֹן מַה הַתּוֹעֵלֶת יֵשׁ לִשְׁטֵן

לְקַטְרַג עֲלֵיוּ וְכִי לֹא דִי לֹו שֶׁהוּא הוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֵת נְשַׁמְתּוֹ שְׁעִי"כ הוּא הִרְג אוֹתוֹ. אָמַר

לִיָּהּ אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא, זַפְּאָה חוֹלְקָן. הַשֵּׁיב לֹו הַשְּׁלִיחַ לְרַשְׁבִּי

אוֹי חֲסִיד קָדוּשׁ אֲשֶׁרֵי חֲלַק. תָּא חֲזִי תִיאֹבְתָא דְשְׁטָן לֹא הוּוּהּ,

אַלָּא בְּגִין דְּלֹא יִתְלַבֵּשׁ הָהוּא זַפְּאָה בְּלְבוּשָׁא דְכִיָּא

קְדִישָׁא כִּי בֹא וְרֵאָה כִּי לֹא הִיתָה תְּאוֹת הַשְּׁטָן אֲלֵא רַק בְּגַלְל שְׁאוֹתוֹ צָדִיק לֹא יִתְלַבֵּשׁ

בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ טְהוֹר וְקָדוּשׁ, דְּכִיּוֹן דְּחֲזִי הָהוּא שְׁטָן, דְּלְבוּשָׁא

דִּילִיָּהּ אֲתַדְחִיָּא, וְלֹא אֲתַחֲשִׁיב, עַל דָּא אֲסִטִּי לִיָּהּ כִּי

מַכִּיּוֹן שְׁרוּאָה הַשְּׁטָן שֶׁהִלְבוּשׁ שְׁלוֹ שֶׁהוּא לְבוּשׁ הַגּוֹף הַגְּשָׁמִי נִדְּחָה וּמִתְּבַטֵּל וְהוּא לֹא נִחְשָׁב

לְכֹלָם אֲזֵ לִכְּנֵן הוּא מַקְטָרְגַּנְגַּם עֲלֵיוּ. מֵאִי טַעְמָא וּמַה הַסִּיבָה לְזֹה. בְּגִין דְּאִי

אֲתַלְבֵּשׁ בְּהָהוּא לְבוּשׁ יָקָר, מִיַּד לְבוּשָׁא דְזוּהָמָא,

הַלִּימוּד הַיּוֹמָא

וְעִבְדִּיתָא דְהָהוּא שָׁטָן, יִתְבַטֵּל וַיַּעֲבֹר מֵעֲלֵמָא, וְלֹא
נִיחָא לִיָּה לְשָׁטָן אלא בגלל שאם הוא יתלבש בזה הלבוש היקר והעליון אז מיד

הלבוש של הגוף הגשמי, המזוהם ממעשה השטן יתבטל ויעבור מהעולם, כי לא יכולים
שניהם להתקיים כאחד כנ"ל ולכן דבר זה לא נח לשטן לראות שכל מעשה ידיו שהוא
הזוהמה שהוא זיהם את הגוף מתבטלים.

טעם נוסף מדוע מקטרג השטן בעולם העליון

וְתוּ, דְבְּכָל זְמַנָּא דְלֹא אֲתִלְבֵּשׁ, פִּקְדָא רוּחָא לְהָהוּא
גוֹפָא דְזוּהֵמָא דִּילֵיהּ, וְנִיחָא לִיָּה לְשָׁטָן וכן עוד טעם

כי בכל זמן שלא מתלבש הרוח בלבושו הרוחני אז הרוח פוקד את הגוף יחד עם הזוהמה
שלו [קעז] ודבר זה נח לשטן כי דבר זה הוא עונש לגוף ולרוח. וְכִיּוֹן דְאֲתִלְבֵּשׁ

בְּהָהוּא לְבוּשׁ יָקָר, הָא אֲתִבְטִיל גּוּוּנִי דִּיעֲרָא
בִּישָׂא, וְגוֹפָא דִּילֵיהּ, וְלִית לִיָּה דּוּכְרָנָא בְּהַדִּיהּ לְעֲלָמִין

[קעח] כי אם הוא יתלבש בלבוש הרוחני והיקר אז הרי יתבטל אופני ומעשה היצר הרע שהוא
כל הגוף הגשמי המזוהם ועי"כ לא יהיה לו עמו שום זכר לעולמים ולכן השטן מקטרג בכדי
שהוא יוכל להיות עמו עוד ולצערו.

אור הרשב"י

[קעז] כדאיתא בשבת דף קנב עמוד ב' דתניא: ונשמתו עולה ושוב אינה יורדת.

כל שנים עשר חדש גופו קיים, ונשמתו עולה [קעח] ביהל אור כתב להוסיף כאן את תיבת
ויורדת. לאחר שנים עשר חדש הגוף בטל, יתיר הכתובה לקמן בדף קע"ב ע"ב.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בתחילת כל לילה באה הרוח לפקוד את הנפש שנשארה בעצמות בסוד
הבלא דגרמי ולא את בשר הגוף מאחר שהוא כלה

וְאִי תִימָא, דְּאַנָּן פְּקָדִין לְבֵי קַבְרֵי בְּרִישׁ כָּל לַיְלִיא ואם

תאמר שהרי הרוחות שלנו פוקדות את בית הקברות בתחילת כל לילה ואם הבשר

של הגוף כלה למה הם פוקדים את קברותיהם, **לֹא עַל גּוּפָא אֱלָא עַל**

נַפְשָׁא אלא הפקידה הוא לא על הגוף אלא הוא על הנפש שהיא ההבלא דגרמי שהוא

חלק מאור הנפש הנשאר על העצמות. (דְּאַזְלָא עֲרִטִירָהּ) **דְּהָא כָּל זְמַנָּא**

דְּבִשְׂרָא קִימָא, רוּחָא פְּקָדָא עָלָה דְּנַפְשָׁא, וְנַפְשָׁא

פְּקָדָא לְגוּפָא כי הרי בכל זמן שהבשר קיים אז הרוח פוקדת את הנפש והנפש

פוקדת את הגוף. **אַבְל הַשְּׂתָא, פְּקָדוּנָא דִּילָן אִיהוּ לְנַפְשָׁא,**

דְּאִיְהִי מִשְׂתַּכְכָּא. וְאַשְׁתְּאַרְת בְּשִׁכּוּכֵי גּוּ גְרַמִּי אבל עכשיו

שכבר כלה הבשר אז הפקידה של הרוח הוא רק לנפש שהיא נשארת בשקט בתוך העצמות

[קעט] של הגוף בסוד הבלא דגרמי שע"כ יהיה כח לגוף לעמוד בתחתית המתים [קפ].

אור הרשב"י

החיים כנו' בתלמוד ובווהר ח"ג קס"ט ע"א, וגם
תועיל) כדי שיהיה לו איזה היות כדי שיוכלו
להתקיים עד זמן התחיה (נ"א – תחתית המתים),
כי אם לא היה נשאר בהם שום לחלוחית לא
היו קמים בתחתית המתים, וזהו ענין מ"ש רז"ל
כי יש מי שאינם קמים בתחתית המתים לסיבת
עון כמו עון ריבית ועון הכופר בתחתית המתים
וכיוצא בזה, כי אותו עון גורם להסתלק
הרוחניות ההוא המלחלה העצמות ההם בקבר
ונשארים יבשים ושוב אינם יכולים לחיות,

[קעט] ואפילו שגם העצמות הם מהחומר העכור
כמו חלק הבשר מכל מקום הם מזדככים שם
בעפר והם נבללים בגוף העתיד להיות אחר
התחיה (רמ"ק).

[קפ] כדאיתא באוצרות חיים – שער רפ"ח
ניצוצין וז"ל: והנה כמו שגוף האדם התחתון
בעוה"ז כשנקבר בקבר נאמר בו ונפשו עליו
תאבל ונשאר בו אותה הבחי' של רוחניות על
עצמותיו הנקראת בווהר הבל דגרמי כנ"ל (ועל
ידו מדברים המתים זה עם זה ומספרים עם

וּבְנֵי כֶּדָּ, בְּרִישׁ כָּל לַיְלִיָּא, פְּקֻדוֹנָא דְרוּחָא לְנַפְשָׁא,
וְלֹא עַל בִּשְׂרָא ולכן ביארנו שבתחילת כל לילה באה הרוח לפקוד את הנפש

שנשארה בעצמות בסוד הבלא דגרמי ולא את בשר הגוף מאחר שהוא כלה.

השליח מנגלה לרשב"י סוד נסתר על בנין גופו של האדם

אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא, תָּא וְאַנְלִי לָךְ מְלָה סְתִימָא ואמר עוד

השליח לרשב"י אוי חסיד קדוש בא ואגלה לך סוד נסתר. בְּנֵינָא דְגוּפָא

דְּבַר נֶשׁ הַכִּי הוּא, רוּחָא מֵעַם רוּחָא דְקְדִישָׁא. נִשְׁמָתָא

מִגּוֹ אֵילָנָא דְחַיִּי כי הנה בנין גופו של האדם כך הוא: כי הנה רוחו של האדם

הוא נמשך מהמקום של הרוח הקדושה שביצירה ונשמתו נמשכת לו מתוך עץ החיים שבגן

עדן העליון שבבריאה (רמ"ק). פִּיּוֹן דְרוּחָא קְדִישָׁא, יְהַב חֵילָא,

מִיַּד רְתִיבִין דִּילֵיהּ. יְהַבִּין חֵילֵיהּ. חֵילָא דְלַהוֹן, גְּרַמִּי

וְשִׁיפִין ומכיון שהרוח הקדושה שמהיצירה היא נותנת לאדם את רוחו אז מיד

המרכבות שלו שהם האופנים שבעשיה הם נותנים לאדם גם את כוחם, דהיינו שהכח שלהם

הוא הכח של העצמות והאברים מאחר שמעולם העשיה נמשך לאדם נפש שהיא הכח של

העצמות והאברים (רמ"ק). כְּלָהוּ מִסְטָרָא דְלַהוֹן, וְתַקוּנֵיהּ דָּא

אור הרשב"י

היבשות ההם שאמרו רז"ל שהיה איש א'
שבנשך נתן ובתרבית לקח וע"כ נתייבשו
עצמותיו בלתי שום לחלוחית מצוה ולא קם
בתחיה ההיא (וגם לא יקום בתחית המתים,
וזהו חיה לא יחיה).

אשר ז"ם והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך
יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא
יכזבו מימיו, כי ע"י לחלוחית מימי האורה אשר
נכנס בעצמות לא יכזבו מימיו ויקום בתחיה.
וזה ג"כ סוד מ"ש ביחזקאל בענין העצמות

הלימוד היומי